

[Knut Bro.]

fra, at sydeuropæere er særlig forfaldne til falbelader.

Men når jeg tager ordet, er det for at takke ministeren for supplementet; det gør opgaven væsentlig lettere for os.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Hr. Gert Petersen gjorde nogle bemærkninger vedrørende proceduren omkring mødet af økonomiministre den 30. og 31. oktober. Udenrigsøkonomi- og handelsministeren har jo berørt spørgsmålet, og jeg kan helt tilslutte mig det, som han sagde ved denne lejlighed.

Jeg kan tilføje, at vi naturligvis var lige så meget beklagende over for, at det hele kom så pludselig, som det kom, og at vi derfor ikke havde fornøden tid hverken til at gennemdrøfte tingene selv eller til at give markedsudvalget andet end mundtlige oplysninger. Men på den anden side prøvede vi altså på at give markedsudvalget mundtlige oplysninger, inden den danske delegation rejste derned.

Jeg kan også give udtryk for beklagelse over, at vi, efter at vi er kommet hjem, ikke havde det skriftlige materiale foreliggende på dansk, sådan at markedsudvalget kunne få det, inden vi holdt møde i markedsudvalget. Men jeg vil næsten tro, at hvis vi havde holdt møde i markedsudvalget — jeg tror, det var om fredagen, efter at konferencen var sluttet om tirsdagen — og der ikke var blevet givet nogen rapport fra denne konference, ville hr. Gert Petersen have været en af de første, og sikkert med rette, til at bebrejde os, at vi ikke gav et referat af de forhandlinger, der havde fundet sted.

Jeg vil også gerne om proceduren tilføje, at jeg tror, vi, når vi nu kommer ind i det fastere samarbejde også i vor egen interne procedure, har muligheder for at forbedre forholdene sådan, at vi i højere grad vil være i stand til at betjene folketings- og folketingets markedsudvalg bedst, inden vi tager forpligtende standpunkter.

Med hensyn til det, der skete på økonomi- og finansministermødet, vil jeg henvise til, at det punkt, hvor vi tog standpunkt, kan jeg sige, er artikel 11 i *communiquéet*, hvor det siges:

„I overensstemmelse med den procedure, der er fastsat for perioden forud for

tilslutning, er de kommende medlemsstater blevet rådspurgt om denne resolution. De har erklæret sig enige i målene i denne resolution. Under hensyntagen til deres respektive situation og til de virkemidler på den økonomiske politiks område, som de har til deres rådighed, erklærer de sig rede til at tage sådanne skridt, som vil gøre det muligt for dem at nå disse mål.“

Jeg vil tro, at hr. Gert Petersen vil være helt tilfreds med denne formulering, hvor det klart og tydeligt siges, at vi vel erkender målsætningen, men at vi med hensyn til de midler, der skal bringes i anvendelse for at tilstræbe denne målsætnings virkeliggørelse, må tage udgangspunktet i vor egen økonomiske situation og i de politisk-økonomiske midler, vi har til rådighed. Og målsætningen, som vi altså har bekendt os til, er udtrykt i *communiquéets* første artikel, hvor det hedder:

„Medlemsstaterne bestræber sig på at nedbringe stigningstakten i forbrugerpriserne fra december 1972 til udgangen af 1973 til 4 pct. bortset fra eventuelle virkninger af ændringer i den indirekte beskatning.“

Jeg ville nok have set, om nogen dansk delegation, der deltog i en sådan konference, kunne have undladt at tilslutte sig, at man ville bestræbe sig på at nedbringe prisstigningerne. Jeg vil tro, at også her er hr. Gert Petersen helt og fuldt enig i formuleringen.

Men så spørger hr. Gert Petersen: på hvilken måde vil vi så gøre det? Ja, det er det, vi skal drøfte i den kommende tid, idet vi må regne med, at når medlemskabet træder i kraft den 1. januar 1973, vil det være problemer, som man i Fællesskaberne på samme måde som over for medlemslandene vil være interesseret i at høre om, hvorledes man griber den økonomiske politik an for at søge denne målsætning opnået. Og vi vil da også efterhånden udarbejde de synspunkter og fastlægge den politik, som vi kan meddele Fællesskaberne at vi søger virkeliggjort i Danmark. Men at tage en diskussion på nuværende tidspunkt af, hvorledes disse bestræbelser nærmere skal udfoldes, ville jeg anse for ikke at være særlig hensigtsmæssigt.

Endelig vil jeg gerne sige til hr. Skovmand i tilslutning til det svar, der allerede er givet af udenrigsøkonomi- og handelsmi-